

ROMÂNIA

Curtea de Apel Oradea

**-Secția Comercială și de Contencios
Administrativ și Fiscal-**

Dosar nr. 2008/111/CA/2008-R

DECIZIA NR.194/2011 - R

Sedința publică din 12 iulie 2011

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ formulat de recurenta-reclamantă SC "Kopri Turda" SRL – Oradea, str. [redacted], nr. [redacted], bl. [redacted], jud. Bihor în contradictoriu cu intimații-pârâți **Ministerul Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 2**, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir, nr.2-4, jud. Bihor și **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor**, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir, nr.2-4, jud. Bihor împotriva sentinței nr. [redacted]/CA din 14.07.2010 pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect: *contestație act administrativ fiscal*.

Se constată că dezbaterea în fond a cauzei a avut loc la data de [redacted] 2011, când părțile prezente au pus concluzii consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, și când, pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea în cauză pentru termenul de azi.

**CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:**

Constată că prin sentința nr. [redacted]/CA din 14.07.2010 Tribunalul Bihor a respins ca nefondată cererea formulată de reclamanta SC "Kopri Turda" SRL în contradictoriu cu pârâții Ministerul Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bihor - Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea - Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane

Juridice 2 și Ministerul Economiei și Finanțelor - Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Bihor și a respins cererea din dosarul conexat nr. /111/2008.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că reclamanta SC *Proiect Invest SRL* s-a adresat pârâtei cu solicitarea la rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoare adăugată în sumă de 10.507 lei din decontul pe luna decembrie 2007 cu nr. 1307/5-584/19.01.2008.

Urmare a constatărilor efectuate, organele de control ale pârâtei nu au admis la rambursare suma solicitată și au stabilit un debit suplimentar de 22.303 lei potrivit Deciziei de impunere nr. 200/29.02.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 4/12/29.02.2008.

Împotriva acestor acte administrativ fiscale, reclamanta a formulat contestație, întemeiată pe dispozițiile art. 205 și urm. din C.pr.fiscală, soluționată de pârâta Direcția generală a Finanțelor Publice Bihor prin Decizia nr. 6/15.06.2008.

Totodată, pe seama reclamantei s-a emis și Dispoziția de măsuri nr. 239/17 din 14.02.2008, act administrativ contestat, la rândul său, prin cererea înregistrată cu nr. 68306 din 12.05.2008 și soluționată prin Decizia nr. 10/19.05.2008.

Prin cele două cereri conexe, reclamanta a solicitat anularea celor două decizii prin care au fost soluționate nefavorabil contestațiile sale și, implicit, anularea actelor administrativ fiscale la care se referă, invocând atât motive de formă, cât și de fond.

Cu privire la motivele de nulitate ale Deciziei nr. /15.06.2008 invocate de reclamantă, în sensul că în cuprinsul acesteia nu se prevăd mențiunile impuse de art. 211 al.1, al.2 punctul 4 - și anume referirea la calea de atac, termenul și instanța, competența, instanța de fond a reținut, în conformitate cu dispozițiile art. 105 al.2 C.pr.civ., că actul administrativ fiscal contestat ar fi fost susceptibil de anulare numai dacă prin acesta s-ar fi pricinuit reclamantei o vătămare ce nu s-ar fi putut înlătura decât prin anularea lui. Ori, în condițiile în care calea de atac, termenul de exercitarea a acesteia și instanța competentă sunt prevăzute în O.G.92/2003, Titlul IX, art.205 și urm., nu poate fi vorba de o vătămare adusă reclamantei prin lipsa unor asemenea mențiuni din cuprinsul actului administrativ. Mai mult, contestațiile sale au fost soluționate, pe fond, iar nu pe excepție (de necompetență, inadmisibilitate ori tardivitate).

Sușinerile reclamantei în sensul că societatea ar mai fi fost supusă vreunei inspecții generale, nu au fost dovedite, societatea făcând doar obiectul unor inspecții fiscale parțiale privind TVA, urmare a cererilor de rambursare depuse la organul fiscal. Or, potrivit art.96 din OG 92/2003 cu modificările și completările ulterioare „*reprezintă inspecție fiscală generală activitatea de*

verificare a tuturor obligațiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioadă de timp determinată", iar inspecție fiscală parțială "reprezintă activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligații fiscale, pentru o perioadă de timp determinată." Prin urmare, s-a apreciat că nu au fost nesocotite dispozițiile art.105 al.3 din O.G.92/2003.

Referitor la modalitatea de calcul a TVA, instanța de fond a reținut, și pe marginea concluziilor raportului de expertiză efectuat în cauză de consultant fiscal S. F. de Maria, că aceasta a fost în mod corect calculată de organele fiscale, aceasta nefiind îndreptățită la rambursarea TVA în sumă de 10.57 lei.

Astfel, cu privire la TVA în suma de 2.536 lei pentru bunuri (mobilier, tâmplărie PVC, montare cazan, ochelari de vedere, televizor), s-a reținut că pentru aceste achiziții, societatea nu a putut face dovada prin documente justificative, respectiv contracte, procese verbale de punere în funcțiune, devize de lucrări sau orice alte documente din care să rezulte că aceste bunuri sunt în legătura directă cu activitatea desfășurată și nu sunt puse la dispoziția gratuită a altor persoane. Pentru bunurile puse la dispoziție în mod gratuit altei persoane, societatea nu a impozitat aceste avantaje în natura persoanelor fizice cărora le-au fost acordate. În perioada supusă controlului, reclamanta avea declarat un punct de lucru în Oradea, nr.100 bl.59, iar după începerea inspecției fiscale au apărut trei noi sedii, acestea fiind declarate ca puncte de lucru abia în 15.04.2008, deci ulterior perioadei supuse controlului.

Din nota explicativă și anexa aferentă acesteia, (fila 28 din dos. nr. 45/111/2008), data de administratorul societății (în persoana d-nei P. G.) a rezultat că aceste bunuri au fost puse la dispoziția asociatului societății, fiind date în folosință gratuită acesteia.

În conformitate cu dispozițiile art. 128, alin (4), lit. B din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, operațiunile constând în "preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta, pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată, pentru care se datorează TVA în cota legală". Prin urmare, constituie livrare de bunuri pentru care se datorează TVA, achizițiile de bunuri mobile corporale pentru a fi puse la dispoziția gratuită altor persoane decât reclamanta.

În luna ianuarie 2007 și octombrie 2007, societatea a dedus TVA în sumă totală de 248 lei, fără a colecta în decontul de TVA și în evidența contabilă, taxa pe valoarea adăugată din facturi reprezentând manopera lucrări de izolație, tencuieli, zugrăveli, montat contoare apă, activități care sunt supuse măsurilor de simplificare conform art.160 alin. 2 lit. c, din L 571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Conform art.160 alin. 5 - de aplicarea masurilor de simplificare "sunt responsabilii atât furnizorii/prestatorii cat si beneficiarii. In situația in care furnizorul/prestatorul nu a menționat taxare inversa in facturile emise [...], beneficiarul este obligat sa aplice taxare inversa, sa nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativa mențiunea taxare inversa" și să evedențieze atât TVA deductibilă cât și colectată în decontul de TVA și în evidența contabilă. Prin urmare, societatea a dedus în mod eronat TVA, acesta trebuia doar evedențiat în decontul de TVA și în contabilitate.

De asemenea, pentru perioada septembrie 2006 - decembrie 2007, societatea a dedus TVA în sumă totală de 720 lei din facturi cu care au fost achiziționate băuturi alcoolice destinate acțiunilor de protocol, încălcând astfel prevederile art. 145 alin 7, lit. (b) din L 571/2003 cu modificările si completările ulterioare pentru anul 2006 si art. 145 alin 5, lit. (b) din L 571/2003 cu modificările si completările ulterioare pentru anul 2007, potrivit căruia taxa achitată pentru băuturi alcoolice pentru a fi utilizate în alte scopuri decât destinate revânzării nu este deductibilă.

In cursul anului 2007, societatea a obținut venituri de la diverse societăți din închirieri de bunuri imobile, iar aceste venituri sunt scutite de plata TVA în baza art. 141 din L 571/2003 cu modificările si completările ulterioare, inasa nu are nici dreptul de a deduce TVA din achizițiile efectuate pentru nevoile societății. Codul Fiscal prevede si opțiunea ca aceste venituri sa se taxeze cu TVA prin depunerea unei notificări la Organul Fiscal.

Pentru perioada 01.01.2007 - 05.09.2007 societatea și-a manifestat opțiunea de taxare pentru toate veniturile obținute, având astfel dreptul să își deducă TVA aferent cheltuielilor pentru nevoile societății.

Începând cu 05.09.2007, societatea a depus la organul fiscal notificarea prin care renunța parțial la taxarea veniturilor din chirii, înregistrând începând cu aceasta perioada atât venituri scutite de plata TVA, cat si venituri pentru care se datorează TVA.

Conform prevederilor art. 147 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, societatea nu are drept de deducere integrala a TVA pentru cumpărările de bunuri si servicii destinate nevoilor societății, ci doar proporțional cu raportul dintre veniturile taxabile din operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere si total venituri. Astfel, organul de inspecție fiscală, în mod legal a procedat la recalcularea TVA deductibil în funcție de aceasta proporție și a rezultat un TVA suplimentar în suma de 100 lei (100 lei pentru trimestrul III al anului 2007 și 100 lei pentru trimestrul IV al anului 2007).

In ce privește taxa pe valoarea adăugata aferenta operațiunilor de închiriere, in perioada ianuarie - iunie 2007, societatea a facturat servicii de închiriere spatii cu TVA iar în luna iunie 2007, societatea a stornat TVA aferent acestor venituri din închirieri, deși optase pentru taxare cu TVA.

Începând cu data de 05.09.2007, în baza dispozițiilor art.141 alin.2 lit. e) din Codul fiscal, societatea a anulat opțiunea de taxare și potrivit acestor prevederi legale, avea dreptul să emită facturi de venituri fără TVA **numai după această dată (05.09.2007)**, fără însă să aibă dreptul să storneze TVA colectat anterior.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale amintite, persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. 1, poate aplica regimul de scutire de taxa prevăzut la art.141 alin.2 lit. e) din Codul fiscal, **de la data înscrisă în notificarea adresată organelor fiscale competente;**

Iar la alin.7 se prevede că "*persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea opțiunii (...). Aplicarea scutirii de taxa este permisă numai după depunerea notificării cu privire la anularea opțiunii*".

Textul legal este clar și univoc și nu permite interpretări în două sensuri, astfel cum a făcut consultantul fiscal.

Față de cele reținute, instanța de fond, constatând că nu subzistă nici un motiv de nelegalitate sau netemeinicie din cele invocate de reclamantă, a respins ca nefondată cererea reclamantei atât din prezentul dosar cât și din cel conexas.

Împotriva acestei sentințe, în termen, scutit de plata taxei de timbru, a declarat recurs recurenta SC *Bobat Impex SRL*, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond.

În motivarea recursului se învederează instanței că instanța de fond a apreciat greșit un număr de trei activități pentru care s-a solicitat recalcularea și restituirea TVA, respectiv:

- a). TVA în valoare de 636 lei corespunzător perioadei 01.01.2007-01.06.2007 privind un contract de închiriere;
- b). TVA în valoare de 0 lei pentru bunuri în perioada 2005-2007;
- c). TVA în valoare de 248 lei pentru bunuri achiziționate în octombrie și decembrie 2007.

În ceea ce privește TVA în valoare de 636 lei arată că în anul 2007 reclamanta a obținut venituri din chirii numai de la 2005. Pentru perioada ianuarie-iunie 2007 reclamanta nu a optat pentru taxare, această opțiune notificând-o doar la data de 04.06.2007, fiind înregistrată la D.G.F.P. Bihor sub nr. 2007, anterior neexistând vreo opțiune, ci doar contractul de închiriere încheiat în anul 2004, plata TVA fiind obligatorie, stornarea făcându-se în baza legii.

Referitor la TVA în sumă de 636 lei arată că bunurile, cumpărate într-o perioadă de trei ani, au fost necesare activității curente ale societății. În realitate societatea avea 1 sediu și 3 puncte de lucru în Oradea, anterior datei

controlului, bunurile fiind folosite pentru întreținerea și administrarea punctelor de lucru.

Cu privire la TVA în sumă de 248 lei precizează că această sumă reprezintă lucrări de izolație, tencuieli și zugrăveli, cheltuieli cu contoare de apă și montajul acestora, în ianuarie și octombrie 2007. Despre acestea se susține că sunt supuse măsurilor de simplificare conform art.160 alin.2 lit.c din Legea nr.571/2003, cu alte cuvinte sunt lucrări de construcții montaj. Ar rezulta, deci, că cine își zugrăvește casa execută lucrări de construcții montaj. Ori, greșeala este impardonabilă.

În drept au fost invocate prevederile art.304, 304(1), 312 Cod de procedură civilă.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, intimata a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea ca temeinică și legală a sentinței recurate, cu consecința respingerii față de intimată și menținerii ca legale și temeinice a actelor administrative atacate.

Apreciază că, în mod corect a reținut instanța de fond că măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.206/29.02.2008 sunt legale și temeinice, în acest sens fiind și concluziile raportului de expertiză fiscală efectuată în cauză.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, precum și sub toate aspectele, în baza prevederile art.304¹ Cod de procedură civilă, instanța apreciază recursul declarat de recurenta SC Ropet Pex SRL Oradea ca fiind fondat, pentru următoarele considerente:

Societatea recurentă contestă soluția instanței de fond de respingere a acțiunii în contencios administrativ invocând greșita apreciere a unui număr de trei activități pentru care se solicită recalcularea și restituirea TVA, respectiv:

- a). TVA în valoare de 351 lei corespunzător perioadei 01.01.2007-01.06.2007 privind un contract de închiriere;
- b). TVA în valoare de 265 lei pentru bunuri în perioada 2005-2007;
- c). TVA în valoare de 248 lei pentru bunuri achiziționate în octombrie și decembrie 2007.

Referitor la TVA în sumă de 248 lei pentru bunuri (mobilier, tâmplărie PVC, montare cazan, ochelari de vedere, televizor), instanța de fond a făcut o aplicare corectă a prevederilor art.128 alin.4 lit.B din Legea nr.571/2003 în condițiile în care constituie livrare de bunuri pentru care se datorează TVA, achizițiile de bunuri mobile corporale pentru a fi puse la dispoziția gratuită a altor persoane decât reclamanta. Pentru aceste bunuri puse în mod gratuit la dispoziția asociatului societății, fiind date în folosința gratuită a acestuia, societatea nu are drept de deducere TVA, achiziția acestor bunuri neavând legătură cu activitatea economică a societății. Mai mult, pentru aceste sume, expertul contabil care a întocmit raportul de expertiză dispus de instanță nu a identificat notele de recepție, procesele verbale de recepție și/sau punere în

funcțiune bunuri de consum sau de predare din care să rezulte în gestiunea cui au fost predate aceste bunuri, rezultând din facturi doar numele delegatului.

Recurenta reclamantă susține în motivarea recursului că au fost folosite pentru întreținerea și administrarea punctelor de lucru ale societății, însă această afirmație este contrazisă de probele de la dosar, respectiv raportul de expertiză contabilă și, în special, de nota explicativă dată de administratorul SC Impex SRL – P G (fila 28 din Dosar nr. 3145/111/CA/2008), care menționează expres că bunurile au fost date spre folosința asociatului.

Cu privire la TVA în sumă de 248 lei, organul fiscal nu a considerat deductibilă această sumă, aferentă lucrărilor de izolație, tencuieli și zugrăveli, cheltuieli cu contoare de apă și montajul acestora, făcând o aplicare corectă a prevederilor art.160 alin.2 lit.c din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările ulterioare și a O.M.F.P. nr.155 din 31.01.2007. Și în opinia expertului contabil, facturile de reparații ar fi trebuit corectate, iar furnizorii nu ar fi trebuit să emită facturi pe care să înscrie „taxare inversă”. Reclamanta ar fi trebuit să înscrie TVA pe facturi și să o evidențieze atât ca taxă deductibilă, cât și ca taxă colectată. SC Impex SRL nu ar fi trebuit să achite taxa furnizorului SC Loregi Prest SRL și SC G Construct SRL.

În ceea ce privește TVA în valoare de 216 lei corespunzător perioadei 01.01.2007—01.06.2007, instanța de recurs reține că în baza contractului de locațiune nr. /01.01.2005 și a actelor adiționale nr. /03.07.2005 și /01.01.2007, SC Impex SRL Oradea a închiriat spațiul din Calea Bradului, nr. 101, bl. 55, în suprafață de 617 mp util S.C.P.I. Bihor.

Prin Notificarea nr. 557/04.06.2007, înregistrată la D.G.F.P. Bihor, reclamanta a depus opțiunea de taxare a operațiunilor de închiriere, începând cu data de 01.06.2007, notificare depusă cu întârziere, având în vedere prevederile alin.6 pct.38 partea 35¹ din H.G. nr.1861/2006.

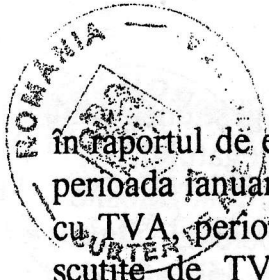
Prin Notificarea nr. 5063/04.09.2007, înregistrată la D.G.F.P. Bihor, reclamanta a notificat anularea opțiunii de taxare a operațiunilor de închiriere, începând cu data de 05.09.2007.

În perioada ianuarie-iunie 2007, reclamanta a facturat contravaloarea chiriei către S.C.P.I. Bihor, în sumă de 8215,28 lei, la care s-a colectat TVA de 2160,90 lei, rezultând un total facturat de 57.476,18 lei.

În luna mai 2007, S.C.P.I. Bihor a solicitat stornarea facturilor cu TVA emise în anul 2007, având în vedere modificările care au intervenit în legislația fiscală începând cu anul 2007, respectiv H.G. nr.1861/2006, precum și comunicarea unui răspuns în scris.

Reclamanta a emis facturi de stornare a TVA aferente facturilor de chirie emise de S.C.P.I. Bihor, în sumă totală de 2160,90 lei.

Având în vedere Normele metodologice de aplicare ale art.141 alin.2 lit.e și alin.3 din Codul fiscal, emise pentru anul fiscal 2007, precum și documentele puse la dispoziție de către reclamantă, expertul fiscal a apreciat,

în raportul de expertiză fiscală întocmit în cauză, că SC SRL, în perioada ianuarie-mai 2007 avea obligația să storneze facturile de chirie emise cu TVA, perioadă în care nu și-a exercitat opțiunea de taxare a operațiunilor scutite de TVA prin depunerea notificării la organele fiscale (notificare nedepusă în termen de 90 de zile de la aderarea României la Uniunea Europeană).

Începând cu data de 01.06.2007, în baza Notificării privind opțiunea de taxare a operațiunilor scutite de TVA conform art.141 alin.2 lit.c, formulată de reclamantă și înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. 1007/06.2007, operațiunile de închiriere intrau sub regimul de taxare. Suma de lei, reprezentând TVA aferent chiriei facturate pe luna iunie 2007, a fost stornată în mod eronat de către reclamantă.

Drept urmare, în opinia expertului fiscal, împărtășită și de instanța de recurs, din suma de lei, contestată de către reclamantă ca fiind nedatorată către D.G.F.P. Bihor, TVA în sumă de lei aferent chiriei pe luna iunie 2007 este datorat către D.G.F.P. Bihor, luna în care reclamanta avea obligația taxării cu cota standard de 19% a operațiunilor de închiriere.

Critica societății recurente vizează raportul de expertiză contabilă depus la dosar de expertul S. F., acceptat prin faptul neachitării diferenței de onorariu expert în sumă de lei, ceea ce a atras sancțiunea decăderii din dreptul de a formula obiecțiuni, aplicată de instanța de fond.

Pe de altă parte, raportat la concluziile raportului de expertiză fiscală, instanța de recurs apreciază ca fiind greșită interpretarea dată de prima instanță prevederilor art.141 alin.2 lit.c și alin.7 din Codul fiscal, în condițiile în care TVA-ul datorat de societate către D.G.F.P. Bihor este în sumă de lei numai pentru luna iunie 2007, ca urmare a depunerii Notificării privind opțiunea de taxare a operațiunilor scutite de TVA la data de 01.06.2007.

În baza considerentelor expuse, în temeiul prevederilor art.312 Cod de procedură civilă raportat la prevederile art.304 pct.9 Cod de procedură civilă, instanța va admite ca fondat recursul declarat de recurenta SC SRL Oradea împotriva sentinței nr. 1007/2010 pronunțată de Tribunalul Bihor, care va fi modificată în parte în sensul admiterii în parte a acțiunii formulate de reclamantă, anulării în parte a Deciziei de impunere nr. 1007/2008, a Dispoziției de măsuri nr. 1007/2008 emise de pârâta de 1 în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 1007/2008 și a Deciziei nr. 1007/2008 de soluționare a contestației emisă de pârâta de 2 D.G.F.P. Bihor, în sensul înlăturării obligației societății reclamante de plată a sumei de lei cu titlu de TVA (diferența dintre lei și lei).

Vor fi menținute restul dispozițiilor sentinței atacate.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite ca fondat recursul declarat de recurenta SC **Ropet SRL**, cu sediul în Oradea, str. **Ștefan cel Mare**, nr.33, bl. **077**, parter, jud. Bihor împotriva sentinței nr.682 din 15.07.2010 pronunțată de Tribunalul Bihor; pe care o modifică în parte în sensul că:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC Ropet SRL Oradea împotriva pârâților Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 2, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir, nr.2-4, jud. Bihor și Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir, nr.2-4, jud. Bihor.

Anulează în parte Decizia de impunere nr. 205/29.02.2008, Dispoziția de măsuri nr. 4147/29.02.2008 emise de pârâta de rând 1 în baza Raportului de inspecție fiscală nr.41472/29.02.2008 și **Decizia nr. 1/11.05.2008 de soluționare a contestației** emisă de pârâta de rând 2 D.G.F.P. Bihor, în sensul **înlăturării obligației societății reclamante de plată a sumei de 7692 lei cu titlu de TVA.**

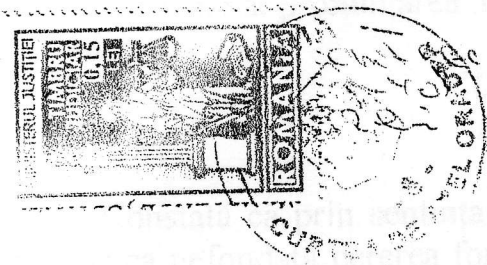
Menține restul dispozițiilor sentinței atacate.

Fără cheltuieli de judecată.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, azi 11.02.2011.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, GREFIER,

Ptr. Conf. un. 106,
Ștefan cel Mare
11.02.2011
[Signature]
CURTEA DE APEL ORADEA

Red.dec.-B.O.- 11.02.2011
Jud.fond- 11.02.2011
Dact.M.M.-2cx.- 11.02.2011